

Дневникъ 36.

ЗАСѢДАНІЕ НА 24 ФЕВРУАРИЙ 1881 ГОДИНА.

Прѣдсѣдательство на г. Ив. Ев. Гешовъ.

Засѣданието ся отвара въ 2 часа послѣ обѣдъ.

Присѣтствувать 9 чл.; отсъствува г. Енчевъ безъ отпущкъ.

На дневенъ рѣдъ е съобщението отъ г-на Главний Управитель отъ . . . подъ № . . . относительно заплатитѣ на иностранныѣ офицери.

Г-нъ Саллабашевъ незнай да ли е нужда да ся разискува още върху този въпросъ и да ли е достойно за Комитета да ся повръща отъ едно свое рѣшение; нъ той мисли, че заплатитѣ, които Постоянный Комитетъ е опредѣлилъ на иностранныѣ офицери сж повече отъ достатъчни.

Г-нъ Калчевъ мисли, че Комитета е далъ на офицеритѣ една такава баснословна заплата, щото и въ сама Россия даже тия сжщитѣ офицери едва ли би получили една третя отъ тая заплата.

Г-нъ Стефан. Гешовъ, като зема въ съображение, че офицеритѣ, както въ Россия така и въ другитѣ Европейски държави, иматъ и надбѣждата, за произвождане въ погоренъ чинъ и пр. и пр., то той е на мнѣние да ся увеличатъ заплатитѣ на чуждостранныѣ офицери, най повече сега, когато ся намираме въ деликатни обстоятелства и въ едно таково критическо положение.

Г-нъ Д-ръ Янкуловъ, като глѣда, че въпросътъ е далечъ още отъ да бжде рѣшенъ, прѣдлага да ся гласува, ще ли имъ ся даде повече отъ оная заплата, която Комитета е опредѣлилъ въ послѣдното си засѣдание, или не.

Г-нъ Саллабашевъ казва, че самийтъ протоколъ най добръ ще ни освѣтли, да ли Комитета е земалъ едно рѣшение, или не, нъ той ся чуди на Д-ръ Янкулова какъ той тѣй скоро е забравилъ думитѣ си.

Г-нъ Ст. Гешовъ казва, че само тогава разбира, че въпроса е окончателно рѣшенъ, когато види контрактитѣ подписани, а още повече, че формата на тия контракти два пкти ся е промѣнявала; за това и той глѣда, че въпроса стои още на массата за рѣшение и че трѣбва сега той да ся рѣши окончателно.

Г-нъ Д-ръ Янкуловъ, като възразява на г. Саллабашева казва, че той твърдѣ добръ повни думитѣ си отъ миналото заседание, нъ понеже тукъ ся вижда, че въ това дѣло е ангажирана честта на консулатото, което само покровителствува офицеритѣ, то той е пакъ на сжщото мнѣние, че въпросътъ не е рѣшенъ.

Г-нъ Саллабашевъ като знае, че рѣшенията на Комитета ставатъ чрѣзъ прѣдложения, пита, ако би сега пакъ да ся рѣши тоя въпросъ, то ще ся счита ли за окончателно рѣшенъ?

Г-нь Прѣдсѣдательтъ отговаря, че прѣдложенията на Комитета не сж рѣшения окончателни, защото въ миналото засѣдание Комитетътъ не зема едно та-къво рѣшение, щото ако не ся съгласятъ офицеритѣ на тия условия, то Комитета да имъ откаже.

Г-нь Калчевъ, като мисли, че Комитета е взелъ единъ пактъ рѣшение върху тоя въпросъ, мисли, че Комитета ще направи лошъ прѣзидентъ, ако ся повърне отъ своитѣ рѣшения.

Г-нь Ст. Гешовъ мисли, че никой отъ избирателитѣ не ще намѣри вина на Комитета, ако той земе едно рѣшение за да ся дадѣтъ петъ или десетъ лири повече на рускитѣ офицери, още повече като ся зематъ прѣдъ видъ интереситѣ на страната.

Г-нь Саллабашевъ като глѣда на въпроса повече на материяленъ отъ кол-кото на идеаленъ, желай да си рѣши въпросътъ, да ли Комитетътъ може да земе назадъ рѣшението, и да ся отложи за сега въпросътъ.

Г-нь Беневъ като ся бои, че отъ измѣненията на рѣшенията на Постоян. Комитетъ, може да произлѣзатъ лоши послѣдствия, казва, че той е твърдѣ увѣренъ че мнозина отъ офицеритѣ сж още и сега даже съгласни да получаватъ оная заплата, която имъ опредѣля Органически Уставъ, ако и да има нѣкои подбудени да искатъ по голѣма заплата.

Г-нь Д-ръ Янкуловъ, като глѣда въпроса за исчерпанъ желай да ся тури на гласуване, защото първото рѣшение като не ся приема, то най добръ ще бже да ся гласува за да ся свърши веднѣжъ тоя только шуменъ въпросъ.

Г-нь Саллабашевъ желай да ся види по напрѣдъ ще ся приеме ли да ся разгѣжда изново въпроса и първото рѣшение окончателно ли е, или не.

Г-нь Прѣдсѣдательтъ прави слѣдующето прѣдложение: „рѣшението на Постоянний Комитетъ, относительно офицеритѣ не е окончателно“.

Прѣдложението на г. Прѣдсѣдательтъ ся гласува и пада.

Г-нь Прѣдсѣдательтъ пита, какъ трѣбва сега да ся пише на Гл. Управитель.

Слѣдъ дълги разисквания най постѣ г. Саллабашевъ прѣдлага слѣдующето прѣдложение.

„Постоянний Комитетъ счита за окончателно мнѣнието си относительно до за-платитѣ на чуждестраннитѣ офицери отъ съобщено на Главний Управитель на подъ №“

Прѣдложението на г. Саллабашева турено на гласуване не ся приема отъ Комитета.

Тѣй като въпроса остава нерѣшенъ и висищъ, то г. Прѣдсѣдательтъ прѣдлага да ся избере една комиссия, която да отиде въ Руското консулство и да ся срѣщне съ г-да офицеритѣ за да може отпослѣ да освѣтли Комитета по тоя въ-просъ. При това той прѣдлага, още щото тая комиссия да испита господа офи-церитѣ до кокко сж вѣрни думитѣ на г-нь Саллабашева, че имало между Коми-тета хора, които ги подбуждали да искатъ по голѣми заплати.

Прѣдложението на г. Прѣдсѣдателя турено на гласуване приема ся отъ Коми-тета и съ тайно гласоподавание за членове на тая комиссия избиратъ ся г. Сал-лабашевъ и Калчевъ. Вслѣдствие на това рѣшение, обсъжданието на въпро-сътъ ся отлага.

На дневенъ рѣдъ е съобщението на Главн. Управитель за отпущание на единъ кредитъ отъ 700 гр за единъ надзирателъ — ключаръ при Плов. женски затворъ.

Г-нъ Стамбуловъ, като вижда, че нѣма нужда отъ такъвъ ключаръ, по-неже нѣма много затворници; на мнѣние е да ся отхвърли исканието на правителството, той обаче би ся съгласилъ, ако ся дадеше прибавочно по една лира въ мѣсецъ на полиц. комиссаръ за да нагледва и този затворъ.

Г-нъ Беневъ казва, че ще бѣде добръ, ако ся приемеша единъ ключаръ, защото може би да стане нужда да ся прѣмести на друго мѣсто тоя затворъ.

Г-нъ Стамбуловъ казва, че попече финанц. година е вече на истичанне, то той прѣдлага да ся пише на Главний Управитель, че Комитета счита за излишно отпусканieto на суммата отъ 700 гроша за ключаръ при Пловдивский женски затворъ.

Прѣдложението на г. Стамбулова турено на гласуване приема ся отъ Комитета.

На дневенъ рѣдъ е съобщението отъ Главний Управитель отъ 8 Януарий подъ № 34 за кръвопукателитѣ. Съ тайно гласоподавание Комитета избира г-нъ Д-ръ Янкулова да разгледва тоя правилникъ и въ идущето засѣдание да го прѣдстави на Комитета за обсъждане.

За съобщението отъ Главний Управитель отъ 12 Януарий подъ № 82, Комитета рѣшава да му ся пише, че тъй като нотата на Директора не е придружена съ оправдателнитѣ документи изискуеми отъ чл. 85 отъ притурката № 9 на Органический Уставъ за това да ся доставятъ тия документи.

Съобщението отъ Генералъ Щокера подъ № 89 Комитета оставя за свѣденіе.

За прошеніето на Скришовский пълномощникъ на Курай-Пупу и К. Симитчиева жители отъ г. Хасково, Комитета рѣшава да ся прѣирати прѣписъ изъ прошеніето и да ся пита Директора на Вхтрѣшнитѣ Дѣла за това дѣло.

Относително до правилника за Реалнитѣ Гимназии Комитета приема да ся избере една комиссія за да ги изучи и съ рапортъ да прѣдстави на Комитета своитѣ заключения.

Съ тайно гласоподавание за членове на тая комиссія избиратъ ся Г-да Д-ръ Янкуловъ и Ив Саллабашевъ.

Г-нъ Беневъ прѣдлага да ся пита Главний Управитель истина ли, че Поручикъ Берковский си е далъ оставката.

Прѣдложението на г. Бенева ся приема отъ Комитета.

Засѣданието ся закрива часа въ 6 вечерята,

Прѣдсѣдателъ: **Ив. Ев. Гешовъ**

Подпрѣдсѣдателъ: **Д-ръ Янкуловъ**

Секретаръ: **Ив. Вазовъ.**